

HRVATSKI SABOR

2335

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O SUDSKIM PRISTOJBAMA

Proglašavam Zakon o sudskim pristojbama, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 14. prosinca 2018.

Klasa: 011-01/18-01/215

Urbroj: 71-06-01/1-18-2

Zagreb, 19. prosinca 2018.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O SUDSKIM PRISTOJBAMA

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

(1) U postupku pred sudovima plaćaju se sudske pristojbe (u daljnjem tekstu: pristojbe) u skladu s odredbama ovog Zakona i u visini utvrđenoj Tarifom sudskih pristojbi (u daljnjem tekstu: Tarifa).

(2) Tarifu iz stavka 1. ovog članka uredbom propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Članak 2.

Pristojbe se plaćaju u:

1. parničnom postupku
2. izvanparničnom postupku
3. ovršnom postupku
4. ostavinskom postupku
5. zemljišnoknjižnom postupku
6. kaznenom postupku po privatnoj tužbi
7. postupku u upravnim sporovima
8. postupku upisa u sudski registar
9. postupku stečaja i likvidacije
10. drugim slučajevima propisanim zakonom.

Članak 3.

(1) Pristojbe propisane ovim Zakonom dužna je platiti stranka na čiji se zahtjev ili u čijem se interesu poduzimaju radnje propisane zakonom.

(2) Za odluke prvostupanjskog suda pristojbu je dužna platiti stranka koja pokreće postupak.

(3) Ako su prema ovom Zakonu dvije ili više osoba obvezne zajedno platiti pristojbu, njihova obveza je solidarna.

Članak 4.

Obveza plaćanja pristojbe, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano, nastaje:

1. za podneske (tužbe, pravne lijekove, prijedloge za ovrhu i dr.) u trenutku kada se predaju, a za podneske dane na zapisnik kada zapisnik bude dovršen
2. za odgovor na tužbu po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici
3. za sudske prijepise kada se zatraže
4. za sudske odluke kada se stranci ili njezinu zastupniku dostavi prijepis odluke, osim za odluku o prijedlogu za ovrhu, protuovrhu, osiguranje dokaza ili osiguranje po zakonu kojim se uređuje provedba ovrhe te odluku povodom tužbe kojom se predlaže izdavanje platnog naloga, za koje obveza plaćanja pristojbe nastaje u trenutku podnošenja prijedloga ili tužbe
5. u upravnom sporu u roku od osam dana od primitka naloga za plaćanje pristojbe
6. za zemljišnoknjižne upise u trenutku njihova predlaganja
7. za ostale radnje u trenutku njihova poduzimanja.

Članak 5.

(1) Pristojbe propisane Tarifom plaćaju se bezgotovinski, gotovinski, u državnim biljezima emisije Republike Hrvatske ili elektroničkim putem.

(2) Podaci o načinu plaćanja sudske pristojbe ističu se na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča, mrežnim stranicama sudova i u sudskim pisarnicama.

(3) Pristojbe se bezgotovinski i gotovinski plaćaju u korist računa proračunskih prihoda od sudskih pristojbi.

(4) Pristojba u gotovom novcu može se platiti i u računovodstvu suda, koje je dužno u roku od pet dana od dana naplate taj novac uplatiti u proračunski prihod od sudskih pristojbi.

(5) Potvrda o uplati pristojbe prilaže se uz podnesak za koji je pristojba plaćena, uz naznaku stranaka u postupku, a kada se podnosi potvrda o plaćenju pristojbi za sudsku odluku, podnositelj treba naznačiti za koju odluku plaća pristojbu.

(6) U državnim biljezima pristojbe se mogu platiti ako je iznos pristojbi manji od 100 kuna.

(7) Državni biljezi lijepe se na podnesku ili sudskom spisu i poništavaju štambiljem »poništeno« ili na drugi odgovarajući način.

(8) Na zahtjev stranke koja je sudsku pristojbu platila u državnim biljezima sud će stranci izdati potvrdu o plaćenju pristojbi.

Članak 6.

Iznosi pristojbi izražavaju se u apsolutnom iznosu u kunama i u postocima.

Članak 7.

(1) Za podneske koji se podnose u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojba se plaća u trenutku njihova podnošenja u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom.

(2) Za zemljišnoknjižne upise za koje je podneskom iz stavka 1. ovog članka predložen upis u zemljišnu knjigu pristojba se plaća u trenutku predlaganja upisa u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom.

(3) Na odluke koje sud dostavlja u elektroničkom obliku sukladno posebnim propisima putem informacijskog sustava u primjeni u poslovanju suda pristojba se plaća u visini polovice propisanog iznosa pristojbe utvrđene Tarifom ako je uplaćena u roku od tri dana od dana elektroničke dostave odluke.

Članak 8.

Pravo na naplatu pristojbe zastarijeva za pet godina od isteka godine u kojoj je trebalo platiti pristojbu.

Članak 9.

Prihodi od sudskih pristojbi kao javnih davanja su prihodi državnog proračuna Republike Hrvatske.

II. OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA PRISTOJBE

Članak 10.

(1) Stranka koja nije u mogućnosti platiti sudsku pristojbu bez štetnih posljedica za uzdržavanje sebe i svoje obitelji može podnijeti zahtjev za oslobođenje od plaćanja pristojbe sukladno posebnim propisima.

(2) Oslobođenje od plaćanja pristojbi dano u kaznenom postupku primjenjuje se i u postupku ovrhe odluka donesenih u tom postupku, ako se provedba ovrhe zahtijeva ili predlaže u roku od tri mjeseca od dana kada je odluka stekla svojstvo ovršnosti.

Članak 11.

(1) Od plaćanja pristojbi oslobođeni su:

1. Republika Hrvatska i tijela državne vlasti
2. osobe i tijela koja obavljaju javne ovlasti u postupcima proizašlim iz obavljanja tih ovlasti
3. radnici u sporovima i drugim postupcima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz radnog odnosa
4. službenici i namještenici u upravnim sporovima u vezi s ostvarivanjem njihovih prava iz službeničkih odnosa
5. invalidi Domovinskog rata, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status i osobe s invaliditetom, na temelju valjane isprave Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom
6. supružnici, djeca i roditelji branitelja poginulih, nestalih i zatočenih u Domovinskom ratu, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status
7. supružnici, djeca i roditelji poginulih, nestalih i zatočenih u Domovinskom ratu, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status
8. prognanici, izbjeglice i povratnici, na temelju odgovarajućih isprava kojima dokazuju svoj status
9. korisnici socijalne skrbi koji primaju zajamčenu minimalnu naknadu
10. humanitarne organizacije i organizacije koje se bave zaštitom obitelji poginulih, nestalih i zatočenih u obavljanju humanitarne djelatnosti te organizacije osoba s invaliditetom
11. djeca kao stranke u postupcima radi uzdržavanja ili u postupcima o tražbinama na temelju tog prava
12. stranke koje pokreću postupke radi utvrđivanja majčinstva ili očinstva i postupke radi troškova koji su nastali trudnoćom i porodom izvanbračnog djeteta
13. stranke koje traže vraćanje poslovne sposobnosti
14. maloljetnici u postupcima davanja dopuštenja za sklapanje braka
15. stranke u postupcima radi predaje djeteta i radi ostvarivanja osobnih odnosa s djetetom
16. stranke koje pokreću postupke o pravima iz obveznog mirovinskog i obveznog zdravstvenog osiguranja, o pravima nezaposlenih osoba na temelju propisa o zapošljavanju i pravima s područja socijalne skrbi
17. stranke koje pokreću postupke za zaštitu ustavom zajamčenih ljudskih prava i sloboda protiv konačnih pojedinačnih akata
18. stranke koje pokreću postupke o naknadi štete zbog onečišćenja okoliša
19. sindikati i udruge sindikata više razine u parničnim postupcima za sudsku nadomjesnu suglasnost i u kolektivnim radnim sporovima te sindikalni povjerenici u parničnim postupcima u obavljanju ovlasti radničkog vijeća
20. potrošači kao stečajni dužnici
21. druge osobe i tijela kada je to propisano posebnim zakonom.

(2) Strana država oslobođena je od plaćanja pristojbi ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom ili pod uvjetom uzajamnosti.

(3) U slučaju sumnje o postojanju uvjeta iz stavka 2. ovoga članka, sud će zatražiti objašnjenje od Ministarstva pravosuđa.

(4) Odredba stavka 1. točke 10. ovoga članka odnosi se na one humanitarne organizacije koje odlukom odredi ministar nadležan za poslove socijalne skrbi.

(5) Odredba stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, osim ako sukladno posebnom zakonu na njih nije preneseno obavljanje javnih ovlasti.

Članak 12.

(1) Ako više osoba zajednički preda podnesak i poduzima radnje u postupku, a jedna ili više njih je oslobođena plaćanja pristojbe, osoba koja nije oslobođena plaća pristojbu samo prema vrijednosti onog dijela predmeta spora koji otpada na nju.

(2) Ako je vrijednost predmeta spora određena primjenom odredaba članaka 14. do 21. ovoga Zakona i ako se drugačije ne može utvrditi vrijednost dijela predmeta spora koji otpada na osobu koja nije oslobođena plaćanja pristojbe, vrijednost dijela predmeta spora koja otpada na osobu koja nije oslobođena plaćanja pristojbe utvrdit će se tako da se ukupna vrijednost predmeta spora podijeli brojem osoba koje zajednički nastupaju u postupku.

(3) Ako je vrijednost predmeta spora određena primjenom odredaba članka 25. ovoga Zakona, vrijednost dijela predmeta spora koja otpada na osobu koja nije oslobođena plaćanja pristojbe utvrdit će se tako da se ukupna vrijednost predmeta spora podijeli brojem osoba koje zajednički nastupaju u postupku.

Članak 13.

(1) Kada stranka oslobođena od plaćanja pristojbi uspije u postupku, pristojbe koje bi trebala platiti da nije bila oslobođena plaća stranka koja nije oslobođena od plaćanja pristojbi, i to u omjeru u kojem je oslobođena stranka uspjela u postupku.

(2) Obveza plaćanja pristojbe iz stavka 1. ovog članka nastaje nakon pravomoćnog završetka postupka.

III. UTVRĐIVANJE VRIJEDNOSTI RADI NAPLATE PRISTOJBE

1. U parničnom postupku

Članak 14.

(1) U parničnom postupku pristojbe se plaćaju prema vrijednosti predmeta spora.

(2) Vrijednost predmeta spora radi naplate pristojbe (u daljnjem tekstu: vrijednost predmeta spora) utvrđuje se prema vrijednosti koju predmet spora ima u vrijeme podnošenja tužbe.

(3) Za utvrđivanje vrijednosti predmeta spora na odgovarajući način se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak ako ovim Zakonom nije drukčije propisano.

Članak 15.

Kada je predmet spora pravo na uzdržavanje ili potraživanje pojedinih iznosa zakonskog uzdržavanja, vrijednost predmeta spora utvrđuje se prema zbroju zatraženih davanja za tri mjeseca ako se uzdržavanje ne traži za kraće vrijeme.

Članak 16.

(1) Vrijednost predmeta spora kada je jednom tužbom obuhvaćeno više zahtjeva protiv istog tuženika, bez obzira temelje li se svi zahtjevi na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi ili ne, određuje se prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva.

(2) Vrijednost predmeta spora u slučaju suparničarstva kada su predmet spora zahtjevi ili obveze iste vrste koje se temelje na bitno istovrsnoj činjeničnoj i pravnoj osnovi te ako postoji stvarna i mjesna nadležnost istog suda za svaki zahtjev i za svakog tuženika, određuje se prema vrijednosti svakog pojedinog zahtjeva.

(3) Vrijednost predmeta spora određuje se prema zahtjevu čija je vrijednost veća u slučaju kada su jednom tužbom obuhvaćena dva ili više tužbenih zahtjeva koji su u međusobnoj vezi, tako da sud sljedeći od tih zahtjeva prihvati, ako nađe da je neosnovan onaj zahtjev koji je istaknut ispred njega te u slučaju kada su jednom tužbom obuhvaćena dva ili više tuženika prema kojima se ističe isti zahtjev ili se prema pojedinim od njih ističu različiti zahtjevi koji su u međusobnoj vezi, a isti sud je stvarno i mjesno nadležan za svaki od tih zahtjeva, i to tako da sud prihvati zahtjev prema sljedećem tuženiku ako je pravomoćno odbijen prema onome koji je u tužbi naveden prije njega.

Članak 17.

U parnicama za diobu imovine kao vrijednost predmeta spora uzima se vrijednost onog dijela imovine za koju tužitelj traži da se diobom izdvoji.

Članak 18.

Kada je predmet spora pravo na nasljeđivanje na cijeloj ostavini, kao vrijednost predmeta spora uzima se vrijednost nasljednog dijela, a ako je predmet spora dio ostavine ili određena stvar iz ostavine, kao vrijednost predmeta spora uzima se samo vrijednost tog dijela ostavine ili stvari.

Članak 19.

U parnicama u kojima je predmet spora izvršenje kakve radnje, trpljenje, nečinjenje, izjava volje, utvrđivanje postojanja ili nepostojanja određenog prava ili pravnog odnosa ili utvrđivanje istinitosti ili neistinitosti neke isprave, kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos koji je tužitelj naznačio u tužbi, ali ne manji od 10.000,00 kuna.

Članak 20.

(1) U parnicama za poništenje pravorijeka arbitraže kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos koji je stranci dosuđen, a ako se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčani iznos, mjerodavna je vrijednost koju je tužitelj naznačio u tužbi, ali ne manja od 50.000,00 kuna.

(2) U parnicama za proglašenje prestanka važnosti ugovora o arbitraži kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos od 50.000,00 kuna.

Članak 21.

(1) Kao vrijednost predmeta spora uzima se:

1. u sporovima o otkazu ugovora o najmu ili zakupu jednogodišnji iznos najamnine ili zakupnine, ali ne manji od 20.000,00 kuna

2. u sporovima zbog smetanja posjeda iznos od 5000,00 kuna

3. u sporovima radi utvrđivanja ili osporavanja očinstva ili majčinstva iznos od 5000,00 kuna

4. u sporovima radi utvrđivanja postojanja ili nepostojanja braka, poništaja braka ili razvoda braka iznos od 5000,00 kuna

5. u sporovima o utvrđivanju reda prvenstva tražbina u ovršnom postupku visina potraživanja, ali ne u iznosu većem od 10.000,00 kuna.

(2) Kada se zajedno s bračnim sporom ili sporom radi utvrđivanja očinstva ili majčinstva raspravlja i o zahtjevu za uzdržavanje djeteta ili bračnog druga, plaća se samo jedna pristojba, i to prema vrijednosti prema kojoj se pristojba plaća za bračni spor ili za spor o utvrđivanju očinstva ili majčinstva.

(3) Kada se traži osiguranje dokaza prije pokretanja parnice, kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos od 5000,00 kuna.

2. U postupku u upravnim sporovima

Članak 22.

(1) Pristojbe u upravnom sporu plaćaju se samo ako sud odbije tužbeni zahtjev ili odbaci tužbu.

(2) U upravnim sporovima plaća se pristojba iz članka 25. ovog Zakona.

3. U ostalim postupcima

Članak 23.

Za plaćanje pristojbe u ostalim postupcima vrijednost predmeta postupka utvrđuje se odgovarajućom primjenom odredaba ovog Zakona koje važe za parnični postupak, ako Tarifom nije drukčije propisano.

4. U postupku po pravnim lijekovima

Članak 24.

(1) Ako je za plaćanje pristojbe za pravni lijek mjerodavna vrijednost predmeta spora, pristojba za pravni lijek plaća se prema vrijednosti predmeta spora utvrđenoj u prvostupanjskom postupku.

(2) Pristojba za pravni lijek kojim se odluka pobija samo u jednom dijelu plaća se prema vrijednosti pobijanog dijela.

(3) Pristojba za pravni lijek koji podnose obje stranke određuje se posebno za svaku stranku, prema vrijednosti onog dijela odluke koji se pobija pravnim lijekom.

(4) Pristojba za pravni lijek koji se podnosi samo protiv odluke o troškovima postupka ili o sporednim potraživanjima plaća se prema iznosu troškova postupka ili sporednih potraživanja.

5. Neutvrdiva vrijednost predmeta spora

Članak 25.

Kada se vrijednost predmeta spora ne može utvrditi prema posebnim propisima i prema odredbama ovoga Zakona, kao vrijednost predmeta spora uzima se iznos od 10.000,00 kuna.

6. Promjena vrijednosti predmeta spora tijekom postupka

Članak 26.

(1) Ako sud utvrdi novu vrijednost predmeta spora, pristojba se plaća prema novoj vrijednosti predmeta spora od dana donošenja rješenja.

(2) Ako se vrijednost predmeta spora promijeni zbog preinačenja zahtjeva ili djelomičnog rješenja zahtjeva, kao vrijednost predmeta spora uzima se promijenjena vrijednost za sve podneske i radnje nakon takve promjene.

IV. EVIDENCIJE PRISTOJBI

Članak 27.

(1) Sud vodi evidencije utvrđenih pristojbenih obveza te plaćenih i neplaćenih pristojbi.

(2) Sud posebno vodi evidenciju utvrđenih pristojbenih obveza koje treba platiti oslobođena osoba, ako u postupku sudjeluju osoba oslobođena od plaćanja pristojbi i osoba koja nije oslobođena.

(3) Evidencija pristojbi iz stavka 2. ovoga članka zaključuje se nakon završetka postupka.

(4) Kada se postupak završi na način propisan člankom 13. ovoga Zakona, sud će prema članku 28. ovoga Zakona izdati nalog za plaćanje pristojbe osobi koja je obvezna platiti pristojbu.

(5) Sadržaj i način vođenja evidencija iz ovog članka propisuje ministar pravosuđa nputkom.

V. POSTUPAK RADI NAPLATE NEPLAĆENE PRISTOJBE

Članak 28.

(1) Sud će upozoriti stranku koja je nazočna sudskoj radnji za koju treba platiti pristojbu, a pristojbu nije odmah platila, da u roku od tri dana plati pristojbu te će stranci dati podatke o iznosu sudske pristojbe i broju računa prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske na koji je potrebno izvršiti uplatu.

(2) U upozorenju iz stavka 1. ovoga članka stranci će se skrenuti pozornost na posljedice neplaćanja pristojbe u tom roku, a u sudskom spisu će se naznačiti dano upozorenje.

(3) Ako stranka ne postupi po upozorenju iz stavka 1. ovoga članka, sud će donijeti rješenje o pristojbi kojim će stranku pozvati na plaćanje pristojbe u roku od osam dana od dostave rješenja.

(4) Ako stranka nije bila nazočna sudskoj radnji za koju mora platiti pristojbu, sud će donijeti rješenje o pristojbi kojim će stranku pozvati da u roku od osam dana od dostave rješenja plati pristojbu i upozoriti je na posljedice iz članka 30. ovoga Zakona.

(5) Kada putem pošte primi podnesak za koji pristojba nije plaćena ili nije u cijelosti plaćena, sud će donijeti rješenje o pristojbi kojim će pozvati podnositelja podneska da u roku od osam dana od dana dostave rješenja plati pristojbu te će ga upozoriti na posljedice iz članka 30. ovoga Zakona.

(6) Rješenje o pristojbi donosi i sve radnje u postupku naplate pristojbe poduzima službenik suda koji je za to ovlašten godišnjim rasporedom poslova.

(7) Rješenje o pristojbi sadrži OIB stranke i nalog stranci da utvrđeni iznos pristojbe u propisanom roku uplati na račun prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske, kao i nalog Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe na novčanim sredstvima stranke sa svih njezinih računa i oročenih novčanih sredstava prema odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima, u slučaju ako stranka ne plati pristojbu.

(8) Rješenje o pristojbi dostavlja se stranci, a ako stranka ima punomoćnika ili zastupnika, dostavlja se punomoćniku ili zastupniku.

(9) Na rješenje o pristojbi iz stavaka 3. i 5. ovoga članka plaća se dodatna pristojba u iznosu od 100,00 kuna.

Članak 29.

(1) Protiv rješenja o pristojbi iz članka 28. ovoga Zakona stranka može u roku od tri dana od dana kada joj je rješenje dostavljeno podnijeti prigovor prvostupanjskom sudu.

(2) Prvostupanjski sud može u povodu podnesenog prigovora rješenjem, koje se mora otpremiti stranci u roku od tri dana, odbaciti prigovor kao nepravodoban, nepotpun ili nedopušten; odbiti prigovor kao neosnovan i potvrditi pobijano rješenje; uvažiti prigovor i rješenje preinačiti ili ukinuti te prema potrebi predmet vratiti na ponovni postupak.

(3) Na rješenje o prigovoru se na odgovarajući način primjenjuju odredbe članka 28. stavka 7. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka stranka može izjaviti žalbu u roku od tri dana od dana kad ga je primila, a o žalbi odlučuje drugostupanjski sud.

(5) Drugostupanjskom sudu dostavlja se žalba i preslika dijela spisa na koji se žalba odnosi.

(6) Drugostupanjski sud mora u roku od osam dana od dana kad je primio žalbu iz stavka 4. ovoga članka dostaviti prvostupanjskom sudu rješenje o žalbi.

(7) Postupak ne smije zastati zbog toga što je stranka podnijela prigovor odnosno izjavila žalbu u skladu s odredbama ovog članka.

(8) Ako je stranka pravodobno podnijela prigovor iz stavka 1. ovoga članka, rok za plaćanje pristojbe teče od dostave rješenja o prigovoru, a u slučaju da je stranka pravodobno podnijela i žalbu iz stavka 4. ovoga članka, rok za plaćanje pristojbe teče od dostave rješenja drugostupanjskog suda o žalbi.

Članak 30.

(1) Ako stranka ne plati pristojbu u propisanom roku ili o tome bez odgađanja ne obavijesti sud, sud će u daljnjem roku od 15 dana na rješenje o pristojbi odnosno na rješenje o prigovoru staviti potvrdu o ovršnosti te ga dostaviti Financijskoj agenciji radi provedbe ovrhe na novčanim sredstvima stranke u skladu s odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima.

(2) Isprave iz stavka 1. ovoga članka predstavljaju osnovu za plaćanje u smislu zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima.

(3) Ako Financijska agencija u roku od tri godine ne provede ovrhu na novčanim sredstvima i oročenim novčanim sredstvima stranke u skladu s odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima u cjelokupnom iznosu pristojbene obveze, dostavit će osnovu za plaćanje iz stavka 2. ovoga članka nadležnoj ispostavi područnog ureda Porezne uprave Ministarstva financija prema prebivalištu odnosno sjedištu stranke radi provedbe ovrhe na njezinoj cjelokupnoj imovini prema propisima o prisilnoj naplati poreza.

(4) Ako Financijska agencija ne može provesti ovrhu na novčanim sredstvima i oročenim novčanim sredstvima stranke jer stranka u jedinstvenom registru računa koji vodi Financijska agencija nema otvorenih računa niti oročenih novčanih sredstava u skladu s odredbama zakona koji uređuje provedbu ovrhe na novčanim sredstvima u cjelokupnom iznosu pristojbene obveze, dostavit će odmah osnovu za plaćanje iz stavka 2. ovoga članka nadležnoj ispostavi područnog ureda Porezne uprave Ministarstva financija prema prebivalištu odnosno sjedištu stranke radi provedbe ovrhe na njezinoj cjelokupnoj imovini prema propisima o prisilnoj naplati poreza.

(5) Ako stranka nema prebivalište odnosno sjedište na području Republike Hrvatske u slučajevima iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, Financijska agencija će dostaviti osnovu za plaćanje iz stavka 1. ovoga članka ispostavi područnog ureda Porezne uprave Ministarstva financija prema sjedištu suda koji je donio predmetnu osnovu za plaćanje.

(6) Naplaćena pristojba uplaćuje se na račun prihoda državnog proračuna Republike Hrvatske, a o izvršenoj naplati obavijestit će se sud.

Članak 31.

Prvostupanjski sud nadležan je za poduzimanje radnji u postupku radi naplate neplaćene pristojbe.

VI. VRAĆANJE PRISTOJBE

Članak 32.

(1) Pravo na vraćanje pristojbe ima osoba koja je platila pristojbu koju uopće nije morala platiti ili je pristojbu platila u iznosu većem od propisanog, kao i osoba koja je platila pristojbu za određenu sudsku radnju, a ta radnja nije obavljena.

(2) Osoba koja je platila pristojbu za sudsku radnju koja nije obavljena, ne može tražiti vraćanje pristojbe za podnesak kojim je zahtijevala obavljanje radnje.

Članak 33.

(1) Zahtjev za vraćanje pristojbe podnosi se prvostupanjskom sud u roku od tri mjeseca od dana kada je pristojba pogrešno uplaćena ili od dana saznanja da radnja nije obavljena.

(2) Vraćanje pristojbe ne može se tražiti nakon proteka jedne godine od dana kada je plaćena pristojba.

Članak 34.

(1) Zahtjev za vraćanje pristojbe sud će, uz očitovanje o osnovanosti zahtjeva, dostaviti Ministarstvu pravosuđa radi donošenja rješenja.

(2) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor.

Članak 35.

U postupku radi vraćanja pristojbe ne plaća se sudska pristojba.

VII. NADZOR NAD NAPLATOM PRISTOJBE

Članak 36.

Nadzor nad primjenom propisa o sudskim pristojbama i nadzor nad naplatom sudskih pristojbi obavljaju neposredno viši sud, Ministarstvo financija i Ministarstvo pravosuđa, svaki u okviru svog utvrđenog djelokruga.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

Ako je pristojbena obveza za podneske, radnje i isprave nastala do dana stupanja na snagu ovoga Zakona, pristojba se plaća po Zakonu o sudskim pristojbama (»Narodne novine«, br. 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.).

Članak 38.

Uredbu iz članka 1. ovoga Zakona Vlada Republike Hrvatske donijet će u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

(1) Odluku iz članka 11. stavka 4. ovoga Zakona ministar nadležan za poslove socijalne skrbi donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Naputak iz članka 27. stavka 5. ovoga Zakona ministar pravosuđa donijet će u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 40.

Do stupanja na snagu uredbe iz članka 1. ovoga Zakona sudske pristojbe plaćat će se sukladno Tarifi sudskih pristojbi koja je sastavni dio Zakona o sudskim pristojbama (»Narodne novine«, br. 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.).

Članak 41.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o sudskim pristojbama (»Narodne novine«, br. 74/95., 57/96., 137/02., 26/03., 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.).

Članak 42.

Ovaj Zakon objavit će se u »Narodnim novinama« i stupa na snagu 1. siječnja 2019.

Klasa: 022-03/18-01/151

Zagreb, 14. prosinca 2018.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Gordan Jandroković, v. r.